

OKRESNÁ PROKURATÚRA PRIEVIDZA
M. Mišíka 22, 971 34 Prievidza 1

Číslo: 2 Pv 266/20/3307-9
EEČ: 2-27-842-2020

Prievidza 02.07.2020

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX**

Trestný čin: prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza

Podľa § 214 odsek 1 Trestného poriadku **postupujem** vec trestného stíhania obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX XXXXX, XXXXX XXXXX, Slovensko

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: nebezpečné vyhrážanie podľa § 360 odsek 1, odsek 2 písmeno b Trestného zákona

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

v presne nezistenom čase niekedy začiatkom mesiaca december 2019 v Prievidzi počas prechádzky povedal svojej družke poškodenej XXXXX, že si má užívať spoločné chvíle s ním, lebo ju potom zabije

Okresnému úradu Prievidza, Odboru všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov

lebo výsledky vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov

Odôvodnenie:

Uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ Prievidza, odboru kriminálnej polície sp. zn. ORP-105/1-VYS-PD-2020 zo dňa 08.02.2020 bolo podľa § 199 ods. 1 Tr. por. začaté trestné stíhanie a zároveň vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona a zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý bol neskôr v priebehu vyšetrovania prekvalifikovaný na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Trestné stíhanie pre prečin nebezpečného vyhrážania bolo uznesením vyšetrovateľa PZ zo dňa 12.06.2020 podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku per analogiam s poukazom na § 18 ods. 1 Trestného poriadku vylúčené na samostatné konanie, ktoré je vedené pod sp. zn. ORP-355/1-VYS-PD-2020. Prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona sa obvinený mal dopustiť na tom skutkovom základe, že v presne nezistenom čase niekedy začiatkom mesiaca december 2019 v Prievidzi počas prechádzky povedal svojej družke poškodenej XXXXX, že si má užívať spoločné chvíle s ním, lebo ju potom zabije.

Dňa 23.06.2020 vyšetrovateľ Okresného riaditeľstva PZ Prievidza, OKP Prievidza pod sp. zn. ORP-355/1-VYS-PD-2020 predložil vec prokurátorovi s návrhom na postúpenie veci uvedenej vo výrokovej časti tohto uznesenia Okresnému úradu Prievidza, Odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších priestupkov.

Uvedený návrh som po preštudovaní vyšetrovacieho spisu vyhodnotil ako dôvodný.

Základom trestno-právnej zodpovednosti je spáchanie prečinu, t.j. naplnenie všetkých znakov prečinu po formálnej stránke, ako aj po materiálnej stránke. Formálnu stránku pritom tvoria protiprávnosť a typové znaky skutkovej podstaty trestného činu charakterizujúce objekt, objektívnu stránku, subjekt a subjektívnu stránku. Materiálnu stránku tvorí závažnosť. Obligatónnymi znakmi objektívnej stránky trestného činu je konanie, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom. Subjektívnu stránkou trestného činu je zavinenie, teda vnútorný, psychický vzťah človeka k určitým skutočnostiam, ktoré zakladajú trestný čin, a to buď vytvorených páchatelom alebo objektívne existujúcich bez jeho pričinenia. Zavinenie môže mať formu úmyslu alebo formu nedbanlivosti. Pre trestný čin v konkrétnom prípade sa vyžaduje úmysel.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

Ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona, ktoré vyžaduje hodnotiť konkrétny stupeň závažnosti prečinu, má podstatný význam pre úvahu, či v konkrétnom prípade, konanie, ktoré inak vykazuje formálne znaky prečinu, spĺňa aj materiálnu

podmienku. Materiálna podmienka, inými slovami závažnosť prečinu pre spoločnosť, nie je v zásade daná tým, že konkrétny skutok porušuje alebo ohrozuje záujmy chránené trestným zákonom, ale vyjadruje celkovú závažnosť činu, a to z hľadiska tak objektívnych ako aj subjektívnych znakov.

Obvinený XXXXX pri svojom výsluchu poprel spáchanie skutku, kladeného mu za vinu. Poškodenú XXXXX nikdy netýral, nevyhrážal sa jej, vulgárne jej nenadával a nikdy jej ani neublížil.

Poškodená XXXXX v procesnom postavení svedka vypovedala, že s obvineným pravidelne užívali drogy. Obvinený pod ich vplyvom sa v období od 22.12.2019 do 26.12.2019 v mieste jeho bydliska voči nej dopúšťal agresívnych útokov kedy ju bil, nadával jej, ponižoval ju, vybil jej zuby, škrtil ju a bodol ju nožom do nohy. Z konania obvineného mala poškodená strach, nechápala prečo ju obviňuje, bála sa o svoj život, bála sa po útokoch obvineného odísť z domu a nemohla spávať. Na začiatku mesiaca december 2019, keď boli s obvineným v Prievidzi na prechádzke, povedal jej, že si má užívať tieto chvíle s ním, že ju potom zabije.

XXXXX, matka poškodenej vo svojom výsluchu uviedla, že v čase, keď u nej bývali poškodená s obvineným, nebola nikdy svedkom toho, že by obvinený poškodenú bil, inak fyzicky napádal alebo že by sa jej nejako vyhrážal.

Podľa znaleckého posudku č. 12/2020 vypracovaného XXXXX, klinickou psychologičkou sa v súčasnosti osobnosť poškodenej vyznačuje impulzivitou, nekritickosťou, pohotovosťou k rezonančným reakciám so zlou autoreguláciou správania, ktoré je bizarné. Jej emócie sú ploché, prejavuje sa chýbanie vyšších citov. Nie je schopná adaptovať sa na bežný život, nemá motiváciu k starostlivosti o dieťa, uniká. Jej osobnosť je ešte vo vývine, preto je problematické hovoriť o pôvodnej osobnosti. Jej rozumové schopnosti sú priemerné. K zmenám v osobnosti a správaní došlo vplyvom užívania návykových látok, nie vplyvom konania obvineného. Ak by poškodená mala možnosť, vrátila by sa k obvinenému, z ktorého má však strach. Zmeny v emocionálnej oblasti poškodenej vplyvom konania obvineného boli skôr situačného a prechodného rázu. Prežívala strach o život a silnú fyzickú bolesť. V jej vedomí zmeny neboli popisované. Zmeny vo vzťahu k iným osobám boli skôr dlhodobého charakteru a súviseli s jej správaním a konzumáciou návykových látok. Zaobchádzanie a správanie obvineného zasiahlo psychiku poškodenej situačne, v súčasnosti je psychika poškodenej ovplyvnená najmä v minulosti dlhodobou užívanými návykovými látkami. Poškodená v dôsledku užívania návykových látok trpí hraničnou poruchou osobnosti, ktorá sa môže vyvinúť do schizofrénneho ochorenia. Možné následky poškodenia jej psychiky konaním obvineného v súčasnosti neboli zistené. Konanie obvineného pri poslednom zážitku v období Vianoc 2019, kedy jej spôsobil zranenie nohy a vyhrážal sa jej zabitím bolo sprevádzané strachom o život a nepríjemnou bolesťou, čiže vyvolalo psychické utrpenie, ktoré bolo situačné a krátkodobé (trvalo len pár dní, kedy poškodená bývala u obvineného), toto konanie však nemalo priamy vplyv na psychické zdravie poškodenej, ktoré je narušené dôsledkom dlhodobého užívania návykových látok. V ostatnom popisovanom období, (teda aj v čase stíhaného skutku) nebolo zistené, že by poškodená pociťovala psychické utrpenie.

Uznesenie o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia XXXXX zo dňa 08.02.2020 vychádzalo z dovtedy zabezpečených dôkazov, pričom z trestného oznámenia poškodenej XXXXX, ako aj z jej svedeckej výpovede zo dňa 12.02.2020 vyplývalo dôvodné podozrenie, že skutok, pre ktorý bolo XXXXX vznesené obvinenie sa stal, spáchal ho obvinený a tento skutok naplňa znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, ktorý bol neskôr v priebehu vyšetrovania prekvalifikovaný na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Zistené skutočnosti naďalej odôvodňujú záver, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný a sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený.

Uvedený skutok tak, ako bol zistený, je síce protiprávnym konaním, avšak nenapĺňa znaky prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sa prečinu nebezpečného vyhrážania dopustí ten, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu.

Na naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona sa vyžaduje, aby sa páchatel' inému vyhrážal smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu. Objektom tohto trestného činu je poskytovanie ochrany jednotlivcom pred niektorými závažnými vyhrážkami. Objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel' sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom, a to takým spôsobom, že to u takejto osoby môže vzbudiť dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Z hľadiska subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel páchatela (§ 15 Trestného zákona).

V súlade s ust. § 2 ods. 12 Trestného poriadku som vyhodnotil vykonané dôkazy jednotlivo a v ich súhrne a dospel som k záveru, že konaním obvineného XXXXX nedošlo k naplneniu všetkých zákonných znakov skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, a to pre absenciu materiálnej stránky. Obvinený síce svojim konaním porušil záujem spoločnosti na ochrane jednotlivca pred závažnými vyhrážkami, avšak som toho názoru, že konanie obvineného nedosiahlo takú závažnú formu a intenzitu, na základe ktorej by bolo možné hodnotiť toto správanie ako akýkoľvek trestný čin uvedený v osobitnej časti Trestného zákona. Poukazujem predovšetkým na skutočnosť, že bolo preukázané, že medzi obvineným a poškodenu vznikali partnerské hádky, ktorých intenzita bola niekedy zvýšená vplyvom návykových látok, ktorých boli obaja užívateľmi vo veľkom rozsahu. Obvinený poškodenej pri spáchaní stíhaného skutku „len“ nadával a pred spáchaním stíhaného skutku sa jej nevyhrážal, teda išlo o ojedinelý skutok vyhrážania sa obvineného poškodenej a sám o sebe nie je podstatne závažný vzhľadom na spôsob a okolnosti jeho vykonania, teda jeho závažnosť je nepatrná.

Zo všetkých vyššie uvedených skutočností je zrejmé, že konanie obvineného

XXXXX u tohto skutku tak, ako bolo zistené, pravdepodobne vykazuje znaky priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, na ktorého prejednanie je príslušný Okresný úrad Prievidza, Odbor všeobecnej vnútornej správy, Oddelenie priestupkov.

Podľa § 214 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor alebo policajt postúpi vec inému orgánu, ak výsledky vyšetrovania alebo skráteného vyšetrovania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o skutok, ktorý by mohol byť priestupkom alebo iným správnym deliktom alebo by mohol byť prejednaný v disciplinárnom konaní.

Na základe vyššie uvedeného som rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Tomáš Trela
prokurátor